

BIOGRAMY AUTORÓW

Dr hab. Igor Kąkolewski, historyk, pracuje w Niemieckim Instytucie Historycznym w Warszawie, zajmuje się dziejami epoki nowożytnej, szczególnie stosunkami polsko-niemieckimi. Opublikował m.in.: *Nadużycia władzy i korupcja w Prusach Książęcych w połowie XVI w. Narodziny państwa nowożytnego* (2000); *Słownik stereo-typów polsko-niemieckich* (2001); *Melancholia władzy. Problem tyranii w europejskiej kulturze politycznej XVI stulecia* (2007).

Prof. dr hab. Edmund Kizik, historyk, profesor w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk i w Instytucie Historii Uniwersytetu Gdańskiego, zajmuje się społeczną historią kultury Gdańska oraz regionu hanzeatyckiego od XV do początku XIX wieku. Autor i wydawca prac z zakresu dziejów wyznaniowych, życia codziennego, obyczajów i kultury materialnej w okresie nowożytnym. Opublikował m.in.: *Mennonici w Gdańsku, Elblągu i na Żuławach Wiślanych w drugiej połowie XVII i w XVIII wieku* (1994), *Śmierć w mieście hanzeatyckim w XVI–XVIII wieku. Studium z nowożytnej kultury funeralnej* (1998), *Wesele, kilka chrztów i pogrzebów. Uroczystości rodzinne w mieście hanzeatyckim w XVI–XVIII w.* (2001).

Dr hab. Michał Kopczyński, historyk, pracownik Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego i Muzeum Historii Polski, Zajmuje się historią gospodarczo-społeczną XVI–XIX wieku. Opublikował m.in.: *Studia nad rodziną chłopską w Koronie w XVII–XVIII wieku* (1998); *Wielka transformacja* (2006), *Ludzie i technika. Szkice z dziejów cywilizacji przemysłowej* (2009).

Dr hab. Oleg Łatyszonek, historyk, profesor Uniwersytetu w Białymstoku, prezes Białoruskiego Towarzystwa Historycznego, członek zarządu Związku Białoruskiego w Rzeczypospo-

litej Polskiej, wiceprezes Centrum Edukacji Obywatelskiej Polska – Białoruś. Opublikował m.in.: *Białoruskie formacje wojskowe 1917–1923* (1995); *Historia Białorusi od połowy XVIII do końca XX wieku* (wraz z E. Mironowiczem, 2002); *Od Rusinów Białych do Białorusinów. U źródeł białoruskiej idei narodowej* (2006).

Prof. dr hab. Lech Mróz, etnolog, dyrektor Instytutu Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się kulturą ludów pasterskich i koczowniczych, współczesną problematyką etniczną, kształtowaniem się nowych etnosów, konfliktami i sporami o symbole (zwłaszcza problematyką tożsamości w krajach byłego ZSRR) oraz badaniami pograniczy etniczno-kulturowych. Badacz Cyganów-Romów w Europie Wschodniej, formowania się romskiej świadomości ponadlokalnej, konfliktu tradycji i współczesnych ambicji średniego pokolenia. Opublikował m.in.: *Dzieje Cyganów-Romów w Rzeczypospolitej, XV–XVIII* (2001); *Od Cyganów do Romów. Z Indii do Unii Europejskiej* (2007).

Dr hab. Mirosław Nagielski, historyk, profesor w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego, specjalizuje się w historii wojskowości Polski i historii powszechnej epoki nowożytnej, prowadzi badania nad Kozaczną zaporoską, biografistyką wojskową oraz parlamentaryzmem szlacheckim w XVII w. Opublikował m.in.: *Rokosz Jerzego Lubomirskiego w 1665 roku* (1994); współautor i wydawca: *Poczet hetmanów Rzeczypospolitej* (2005, 2006), *Staropolska sztuka wojenna XVI–XVII wieku* (2002); Wydawca źródeł: *Relacje wojenne z pierwszych lat walk polsko-kozackich powstania Bohdana Chmielnickiego okresu „Ogniem i mieczem” (1648–1651)* (1999), *Diariusz kampanii smoleńskiej Władysława IV (1633–1634)* (2006).

Prof. dr hab. Andrzej Rachuba, historyk, profesor w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie, kierownik Pracowni Edytorskiej. Jego zainteresowania koncentrują się na

dziejach Wielkiego Księstwa Litewskiego w epoce wczesno-nowożytnej (1569–1732), a zwłaszcza na problematyce politycznej, społecznej, militarnej, prawno-ustrojowej i parlamentarnej. Autor ok. 250 publikacji, w tym 25 książkowych (monografie, edycje źródeł, wykazy urzędników, deputatów do Trybunału). Opublikował m.in.: *Historia Litwy. Dwugłós polsko-litewski* (2009, wspólnie z J. Kiaupienė, Z. Kiaupa).

Dr hab. Krzysztof Stopka, historyk, pracownik naukowy Instytutu Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyrektor Archiwum UJ, przewodniczący sekcji krakowskiej Stowarzyszenia Archiwistów Polskich. Należy do Ormiańskiego Towarzystwa Kulturalnego i przewodniczy Radzie Fundacji Kultury i Dziedzictwa Ormian Polskich. Autor prac z dziedziny historii oświaty i średniowiecza polskiego. Opublikował m.in.: *Ormianie w Polsce dawnej i dzisiejszej* (2000); *Armenia christiana. Unionistyczna polityka Konstantynopola i Rzymu a tożsamość chrześcijaństwa ormiańskiego* (2002), *Pomniki minionej chwały. Ormiański Lwów w opisie Krzysztofa Stopki i w fotografii Andrzeja Płachetki* (2002). Przetłumaczył na język polski klasyczną pracę o chrześcijaństwie ormiańskim: M. Ormanian, *Kościół ormiański. Historia, doktryna, zarząd, reguły kanoniczne, liturgia, literatura, stan współczesny* (2004).

Mgr Anna Akbikie Sulimowicz, orientalistka, wykładowca w Zakładzie Turkologii i Ludów Azji Środkowej Wydziału Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego, członek zarządu Związku Karaimów Polskich i kolegium redakcyjnego „Awazy-myz”, karaimskiego czasopisma społeczno-kulturalno-historycznego. Tłumacz literatury tureckiej.

Prof. dr hab. Wojciech Tygielski, historyk, profesor na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się historią społeczną Polski i Europy w XVI–XVII wieku, kontaktami polsko-włoskimi, dziejami podróży oraz nowożytną dyplomacją. Wydaw-

ca źródeł (m.in. korespondencji nuncjusza Francesca Simonetty, 1606–1607, oraz relacji z podróży po Europie Giacomo Fantuziego, 1652, i Luigiego Bevilacqua, 1609). Opublikował: m.in.: *Włosi w Polsce XVI–XVII wieku. Utracona szansa na modernizację* (2005); *Listy – ludzie – władza. Patronat Jana Zamoyskiego w świetle korespondencji* (2007).

Prof. dr hab. Jan Tyszkiewicz, historyk, emerytowany profesor w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Ukończył studia historyczne i archeologiczne, zajmuje się mediewistyką, naukami pomocniczymi historii, geografią historyczną, chronologią i demografią historyczną. Prowadzi badania z historii Polski, Słowiańszczyzny, dziejów ludów koczowniczych w Europie, zwłaszcza Tatarów. Autor 12 książek, opublikował m.in.: *Tatarzy w Polsce i Europie* (2008).

Prof. dr hab. Jacek Wijaczka, historyk, profesor w Instytucie Historii i Archiwistyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Badacz dziejów Prus Książęcych i Królewskich w XVI–XVIII wieku, stosunków polsko-niemieckich w czasach wczesnonowożytnych, procesów o czary, a także dziejów Żydów w dawnej Rzeczypospolitej. Opublikował m.in.: *Stosunki dyplomatyczne Polski z Rzeszą Niemiecką w czasach panowania cesarza Karola V (1519–1556)* (1998); *Procesy o czary w Prusach Książęcych (Brandenburskich) w XVI–XVIII wieku* (2007).

Dr hab. Andrzej Żbikowski, historyk, docent w Żydowskim Instytucie Historycznym oraz adiunkt w Studium Europy Wschodniej Uniwersytetu Warszawskiego. Opublikował m.in.: *U genezy Jedwabnego. Żydzi na Kresach Północno-Wschodnich II Rzeczypospolitej. Wrzesień 1939 – lipiec 1941* (2006); *Polacy i Żydzi pod okupacją niemiecką 1939–1945. Studia i materiały* (2006).